

[Svend Andersen (Bornh. amt).]

også at være rådgivende for ministeren i dennes stillingtagen til EFs fiskeripolitik.

Den største ændring i forslaget er imidlertid, at ministeren kan pålægge en afgift på fisk og fiskevarer, en afgift, der skal indgå i en fond, hvis formål det er at virke til fremme for fiskerierhvervets afsætningsmuligheder, til reklame, til oplysning og til forskning. Landbrugsområdet har jo haft store fordele af en tilsvarende ordning, og med fiskerierhvervets nuværende krise i erindring må etableringen af fonden og de øvrige ændringer i loven på længere sigt kunne ses som et apparat, der kan virke til støtte for fiskeripolitikken og til styrkelse af erhvervet.

Det i § 2 omtalte udvalg har beføjelser, der nøje svarer til de beføjelser, som det tilsvarende udvalg inden for landbrugsområdet har. Dette udvalg, altså udvalget inden for landbrugsområdet, har imidlertid en repræsentation, der også omfatter repræsentanter fra Arbejdernes Erhvervsråd og fra Forbrugerrådet, og da udvalget inden for fiskerisektoren har fået ændret sin kompetence og vil komme til at beskæftige sig med ting, der også kan have interesse for de nævnte organisationer, vil vi under udvalgsarbejdet rejse spørgsmålet om forbrugerorganisationernes repræsentation i det i § 2 nævnte udvalg.

Jeg skal i øvrigt anbefale på socialdemokratiets vegne lovforslaget til positiv behandling.

Kofoed (V):

Da folketinget i 1972 vedtog den nugældende lov, da vidste man vel ikke så forfærdelig meget om, hvorledes den lov egentlig skulle virke. Det, der var særskilt for denne lov, var, at den havde den anden opbygning end de love, vi havde inden for landbrug og gartneri. Den erfaring, vi har høstet i de forløbne år, hvor vi har været med i fællesmarkedet, viser, at der var mangler ved fiskeriloven i forhold til landbrugsloven, især ved § 2, idet § 2-udvalget inden for fiskeriloven ikke kunne anvendes på samme måde, som det blev gjort inden for landbrugslovgivningen. Det har vist sig at være en mangel, at det gamle § 2-udvalg i forbindelse med fiskeriloven ikke kunne

rådgive med hensyn til fiskeripolitikken i fællesmarkedet. Det var ikke aktuelt på det tidspunkt, fordi højkonjunkturen inden for fiskeriet bevirkede, at det ikke var de problemer, man beskæftigede sig med ved ministerrådsmøderne, men erfaringen fra landbrugsloven viste, at det var meget vigtigt, at man havde et rådgivende organ, som kunne referere direkte til ministeren om disse problemer, og når vi nu ser på fiskeriproblemerne i fællesmarkedet, således som de er i dag, så viser det sig, at der virkelig er behov for, at dette § 2-udvalg bliver ændret. Derfor mener jeg, at den vigtigste ændring, der sker ved dette lovforslag, er, at § 2-udvalget får en anden bemyndigelse, end det havde før.

Dernæst må jeg også påpege bemyndigelsen for ministeren til at pålægge afgifter. Der står ikke, han skal, og hvis han kommer til at pålægge afgifter, bliver det selvfølgelig i samråd med § 2-udvalget. Det mener jeg er rigtigt, for vi kommer i den nærmeste fremtid — og er vel allerede — i den situation, at det er ikke med fiskeriprodukter, som det har været før, at det var bare noget, man delte ud inden for Europa og ellers i verdenshandelen som sådan. Det er produkter, der skal sælges, og derfor er det udmærket, at fiskerierhvervet har den mulighed, at hvis de skal lave salgsfremmende foranstaltninger, så kan de få fiskeriministeren til at pålægge afgifter.

§ 2-udvalget vil også kunne få betydning i forbindelse med den fiskeripolitik, der skal føres både inden for fællesmarkedet og uden for fællesmarkedet. Jeg tænker på, at man må se i øjnene, at havretskonferencens konklusion, hvis der nogen sinde kommer en konklusion, vil påføre i hvert fald fiskerierhvervet inden for fællesmarkedet ret store ulemper, idet deres fiskepladser bliver indskrænket, og det vil automatisk medføre, at man bliver nødt til at tage fiskeripolitikken i fællesmarkedet op til alvorlig overvejelse. Jeg håber, fiskeriministeren vil anvende § 2-udvalget til at rådføre sig med angående havretskonferencen, og jeg har med glæde konstateret, at man nu i Ministerrådet vil begynde at spekulere på, om man skal have en fælles politik inden for fællesmarkedet vedrørende havretskonferencens problemer.

Jeg skal på venstres vegne anbefale forslaget til velvillig behandling.